



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 57

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 28 martie 1995

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
3. — Decizie privind asigurarea conducerii Senatului pe perioada 3—6 aprilie 1995.....	1	157. — Hotărâre privind participarea Ministerului Cercetării și Tehnologiei la Salonul Internațional de Invenții de la Geneva.....	5—6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		158. — Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 72/1994.....	6—7
Decizia nr. 60 din 25 mai 1994.....	2—3	159. — Hotărâre privind stabilirea prețului minim garantat de achiziție la grâu pentru panificație din recolta anului 1995.....	7
Decizia nr. 20 din 15 februarie 1995.....	4—5		

DECIZII

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE

privind asigurarea conducerii Senatului pe perioada 3—6 aprilie 1995

În conformitate cu art. 26 din Regulamentul Senatului,

Președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — Pe perioada absenței din țară a președintelui Senatului — 3—6 aprilie 1995 — conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Valer Suian, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU HERMĂ

București, 22 martie 1995.
Nr. 3.



DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 60*)

din 25 mai 1994

Florin Bucur Vasilescu — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Ioan Muraru — judecător
Ioan Griga — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 ultimul alineat din Codul de procedură penală, invocată de inculpatul Rupiță Nicolae în Dosarul nr. 57/1993 al Curții de Apel București și de inculpatul Dobre Ilie în Dosarul nr. 587/A/1993 al Curții de Apel Pitești.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 10 mai 1994, în prezența reprezentantului Ministerului Public și a părții civile — Spitalul Clinic Fundeni — și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea Constituțională, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 18 mai 1994 și apoi la 25 mai 1994.

La termenul de 10 mai 1994, Curtea Constituțională a pus în discuție, din oficiu, necesitatea conexării celor două excepții ce formează obiectul dosarelor nr. 4C/1994 și nr. 19C/1994, având în vedere că dispozițiile legale atacate ca neconstituționale sunt identice. Față și de concluziile favorabile ale procurorului și ale reprezentantului părții civile — Spitalul Clinic Fundeni —, pentru o mai bună administrare a justiției, Curtea Constituțională a dispus conexarea, urmând a se pronunța prin decizia de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Cât privește Dosarul nr. 4C/1994, în timpul dezbaterilor ce au avut loc în fața Curții de Apel București, în cauza ce formează obiectul Dosarului nr. 57/1993 al acestei instanțe, inculpatul Rupiță Nicolae a ridicat, la termenul de judecată din 21 decembrie 1993, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 ultimul alineat din Codul de procedură penală, arătând că, deși art. 149 din Codul de procedură penală reia dispozițiile constituționale din art. 23 alin. (4), stabilește „în totală contradicție atât cu alineatele precedente, dar mai ales, cu textul Constituției, că arestarea inculpatului în cursul judecății durează până la soluționarea definitivă a cauzei, afară de cazul când instanța dispune revocarea ei”. Se adaugă că această prevedere încalcă grav atât principiul inviolabilității persoanei consacrat prin Constituție și tratatele internaționale privind drepturile fundamentale, precum și principiul prezumției de nevinovăție, care trebuie să funcționeze de drept până la soluționarea definitivă a cauzei. De asemenea, se susține că această prevedere instituie principiul arestării „sine die”, procedeu de natură să afecteze administrarea justiției, instanțele de judecată fiind aproape obligate

să pronunțe condamnarea inculpatului la sancțiuni cel puțin egale cu durata arestării preventive.

Curtea de Apel București, prin Încheierea din ședința publică din 21 decembrie 1993, consideră că în speță s-au respectat dispozițiile constituționale, iar cât privește excepția de neconstituționalitate formulată de inculpat, prin apărător, cu privire la dispozițiile art. 149 ultimul alineat din Codul de procedură penală „nu are nici o legătură cu luarea măsurii arestării preventive pe timpul urmăririi penale de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Teleorman, textul mai sus menționat referindu-se la arestarea inculpatului în cursul judecății”. De asemenea, se adaugă, în încheiere, chiar și dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 cer să depindă de judecarea cauzei dispoziția legală a cărei neconstituționalitate a fost invocată.

Cât privește Dosarul nr. 19C/1994, inculpatul Dobre Ilie a invocat la termenul de judecată din data de 24 februarie 1994, în cauza ce formează obiectul Dosarului nr. 587/A/1993 al Curții de Apel Pitești, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 ultimul alineat din Codul de procedură penală, susținând că acestea sunt contrare dispozițiilor art. 23 alin. (4) din Constituție. Prin încheierea din aceeași dată, Curtea de Apel Pitești a sesizat Curtea Constituțională, exprimându-și opinia în sensul că excepția este neîntemeiată întrucât măsura arestării preventive a inculpatului a fost dispusă cu respectarea dispozițiilor legale în materie, iar instanța de fond a verificat, din oficiu, regularitatea actului de sesizare și îndeplinirea condițiilor privind luarea și menținerea măsurii arestării preventive a inculpatului, neconstatând motive care să ducă la revocarea acesteia.

În vederea soluționării acestei excepții, Curtea Constituțională a solicitat, în temeiul Legii nr. 47/1992, Camerei Deputaților, Senatului și Guvernului punctele lor de vedere.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră că alineatul final al art. 149 din Codul de procedură penală este constituțional pentru că: se referă la luarea măsurii de către instanță și nu de către procuror; măsura arestării luată de instanță nu are durata de 30 de zile, aceasta neavând ca suport art. 23 alin. (4) din Constituție; prevederea constituțională în sensul căreia reținerea sau arestarea este permisă în cazurile și cu procedura prevăzută de lege înseamnă o trimitere la Codul de procedură penală; instituirea unei proceduri distincte de cea referitoare la măsura arestării luată de procuror este de natură a oferi instanței posibilitatea de a exercita nu numai un control judiciar preventiv, ci și un permanent autocontrol, pe tot parcursul judecării procesului penal; din moment ce instanța, potrivit legii, poate mai mult, pronunțând o hotărâre de condamnare și executarea pedepsei închisorii într-un loc de detenție, ea poate și mai puțin dispunând asupra arestării inculpatului, din moment ce instanța este singura autoritate careia i s-a recunoscut o atare

competență, aceasta explică de ce legiuitorul nu a mai considerat necesar ca mandatul de arestare emis în cursul judecății să fie limitat la 30 de zile; dacă măsura arestării luată de către instanță s-ar tot prelungi la fiecare alte 30 de zile, aceasta ar exercita o influență asupra fondului procesului.

Camera Deputaților și Senatul nu și-au exprimat punctul de vedere.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile părților prezente în ședința publică din 10 mai 1994, precum și dispozițiile legale atacate ca neconstituționale raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Referitor la competența de soluționare a excepției de neconstituționalitate de către Curte, se constată că, potrivit practicii sale constante, cât timp instanța de judecată nu a reținut că un text legal este abrogat potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, sesizând Curtea Constituțională cu soluționarea excepției, aceasta este obligată să se pronunțe în virtutea dreptului constituțional al cetățenilor de a invoca neconstituționalitatea unui text legal pe care instanța înțelege să-l aplice.

Art. 23 din Constituție garantează libertatea individuală și siguranța persoanei. Regulile privind arestarea persoanei, ca reguli care garantează siguranța acesteia, sunt următoarele: arestarea este permisă numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege; arestarea se face în temeiul unui mandat emis de magistrat; arestarea se poate face pentru o durată de cel mult 30 de zile; asupra legalității mandatului, arestatul se poate plânge judecătorului, care este obligat să se pronunțe prin hotărâre motivată; prelungirea arestării se aprobă numai de instanța de judecată; eliberarea celui arestat este obligatorie, dacă motivele arestării au dispărut; persoana arestată preventiv are dreptul să ceară punerea sa în libertate provizorie, sub controlul judiciar sau pe cauțiune.

Din dispozițiile art. 23 din Constituție rezultă interesul evident pe care l-a manifestat constituentul în legătură cu reglementarea clară și precisă a arestării preventive. Acest lucru este rezultatul faptului că libertatea individuală se integrează în valorile supreme garantate prin art. 1 din Constituție, că arestarea preventivă este o măsură care afectează grav această libertate, că prezumția de nevinovăție este unul dintr-un principii constituționale.

Art. 23 din Constituție dă arestării preventive o configurație juridică de sine stătătoare, separabilă de restul operațiunilor, firești, judiciare. Constituția reglementează arestarea ca măsură ce se supune unor reguli generale, care protejează libertatea persoanei și permite justiției să se deruleze. De aceea textul privește arestarea în sine, fără a nuanța dacă ne aflăm în faza urmăririi penale sau a judecății.

Codul de procedură penală, sub titlul „Măsurile preventive și alte măsuri procesuale” (titlul IV), în capitolul I „Măsurile preventive”, reglementează în secțiunea a IV-a „Arestarea preventivă”. Art. 149 alineatul final stipulează că „Arestarea inculpatului în cursul judecății durează până la soluționarea definitivă a cauzei, afară de cazul când instanța dispune revocarea ei”.

Acest text atestă dreptul instanței de judecată de a dispune arestarea inculpatului și în cursul judecării cauzei, dar această măsură nu poate fi exclusă de la respectarea regulilor constituționale instituite prin art. 23 alin. (4) din Constituție.

Privarea de libertate este un act la fel de grav, indiferent când se produce, în faza de urmărire penală sau în cursul judecării cauzei. Ca atare, nu trebuie să existe nici un element de diferențiere de tratament în funcție de faza în care se găsește procesul penal. Este ceea ce se realizează prin art. 23 din Constituție, care, reglementând condițiile în care se poate dispune arestarea unei persoane, nu distinge după cum aceasta se produce într-o fază sau alta a procesului penal. Rezultă că normele constituționale trebuie respectate ori de câte ori se dispune măsura arestării unei persoane, măsură ce afectează grav libertatea acesteia.

Textul art. 149 alineatul final din Codul de procedură penală este constituțional sub raportul arestării, în sensul că aceasta se poate face și în timpul judecării cauzei, dar el devine neconstituțional dacă este interpretat în sensul că durata arestării nu se mai conformează prevederilor art. 23 din Constituție.

Ca atare, dispozițiile art. 149 alineatul final din Codul de procedură penală trebuie interpretate în corelare cu dispozițiile art. 23 din Constituție, în sensul că durata arestării inculpatului este de cel mult 30 de zile. În această interpretare, la expirarea termenului de 30 de zile, în cursul judecării cauzei, instanța are obligația constituțională să verifice, din oficiu, dacă se impune menținerea arestării preventive și, în acest caz, să decidă prelungirea arestării.

Față de cele de mai sus, Curtea Constituțională urmează să admită în parte excepția de neconstituționalitate. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Admite în parte excepția de neconstituționalitate invocată de Rupiță Nicolae în Dosarul nr. 57/1993 al Curții de Apel București și de Dobre Ilie în Dosarul nr. 587/A/1993 al Curții de Apel Pitești și constată că dispozițiile art. 149 alineatul final din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că durata arestării dispusă de instanță în cursul judecății poate depăși 30 de zile fără a fi necesară prelungirea, în condițiile art. 23 din Constituție.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicarea.
Pronunțată în ședința publică, astăzi, 25 mai 1994.

PREȘEDINTE,
conf. univ. dr. Florin Bucur Vasilescu

 CVISION
TECHNOLOGIES

Magistrat-asistent,

Procedura Penală

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 20

din 15 februarie 1995

Vasile Gionea	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Ion Filipescu	— judecător
Antonie Iorgovan	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra recursurilor declarate de Ministerul Public și inculpatul Dobre Ilie împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 60 din 25 mai 1994.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 8 februarie 1995, în prezența reprezentantului Ministerului Public, a apărătorului inculpatului Dobre Ilie și a părții civile, fiind lipsă inculpatul Rupiță Nicolae, legal citat, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea Constituțională, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 15 februarie 1995.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Inculpații Rupiță Nicolae și Dobre Ilie au invocat în fața Curții de Apel București, Dosarul nr. 57/1993, și, respectiv, a Curții de Apel Pitești, Dosarul nr. 587/A/1993, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 ultimul alineat din Codul de procedură penală, susținând că acestea vin în contradicție cu prevederile art. 23 din Constituție.

Prin Decizia nr. 60 din 25 mai 1994, Curtea Constituțională a admis în parte excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 149 alineatul final din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că durata arestării dispusă de instanță în cursul judecății poate depăși 30 de zile fără a fi necesară prelungirea, în condițiile art. 23 din Constituție.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea Constituțională a constatat, în esență, următoarele:

— libertatea individuală face parte din valorile supreme garantate prin art. 1 din Constituție;

— prezumția de nevinovăție, ce subsistă până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, constituie un principiu fundamental prevăzut de art. 23 alin. (8) din Constituție;

— art. 23 alin. (4) din Constituție stabilește condițiile în care se poate dispune arestarea unei persoane, fără a distinge între faza de urmărire sau de judecată a procesului penal;

— art. 149 alineatul final din Codul de procedură penală este constituțional în ceea ce privește posibilitatea arestării, în sensul că aceasta se poate face și în timpul judecării cauzei, dar el devine neconstituțional dacă este interpretat în sensul că durata arestării poate depăși 30 de zile. Pe cale de consecință, în cursul judecării cauzei, la expirarea termenului de 30 de zile, instanța are obligația constituțională să verifice, din oficiu, dacă se impune menținerea arestării preventive și, în caz afirmativ, poate dispune prelungirea acesteia cu încă cel mult 30 de zile. Dacă se mențin motivele arestării, după expirarea acestui termen, instanța are posibilitatea, în aceleași condiții prevăzute de art. 23 din Constituție, să prelungească durata arestării, dar de fiecare

împotriva deciziei sus-menționate Ministerul Public a declarat recurs, solicitând casarea deciziei și respingerea excepției ca nefondată. Motivele de recurs invocate vizează, în esență, următoarele aspecte: condițiile în care poate fi dispusă măsura arestării unei persoane, astfel cum sunt ele prevăzute în art. 23 alin. (4) din Constituție, sunt aplicabile numai în faza nepublică a procesului penal și au ca scop înlăturarea unor eventuale erori sau abuzuri, deoarece în faza judiciară măsura arestării este permanent controlată, putând fi oricând revocată din oficiu sau la cerere.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 60/1994 a formulat recurs și inculpatul Dobre Ilie, care arată că nu este vinovat de fapta săvârșită, că încadrarea juridică a faptei nu este legală și că a fost arestat fără să existe motive care să justifice luarea acestei măsuri.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând încheierea de sesizare, decizia atacată, cererile de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile orale ale recurenților prezentate în ședința publică din 8 februarie 1995 și văzând dispozițiile legale ce fac obiectul excepției, precum și cele ale art. 23 din Constituție și ale art. 25 din Legea nr. 47/1992, reține, cu privire la recursurile declarate, următoarele:

Motivul de recurs, potrivit căruia dispozițiile art. 23 alin. (4) din Constituție, care reglementează condițiile în care poate fi dispusă arestarea unei persoane, sunt aplicabile numai în faza nepublică a procesului penal, este nefondat. În alin. (4) al art. 23 din legea fundamentală se prevede că: „Arestarea se face în temeiul unui mandat emis de magistrat, pentru o durată de cel mult 30 de zile. Asupra legalității mandatului, arestatul se poate plânge judecătorului, care este obligat să se pronunțe prin hotărâre motivată. Prolungirea arestării se aprobă numai de instanța de judecată“. Din aceste dispoziții rezultă că, întrucât arestarea este o excepție de la principiul libertății individuale, legiuitorul constituant, în scop de protecție a acestui principiu, a reglementat restrictiv condițiile în care o persoană poate fi privată de libertate. De aceea textul constituțional nu distinge între fazele procesului penal. A interpreta altfel, în sensul că art. 23 alin. (4) s-ar aplica numai în faza prealabilă judecării, ar însemna să se limiteze câmpul său de aplicabilitate și, pe cale de consecință, să se lase lipsit de protecție un drept fundamental în faza judiciară a procesului penal, susținere ce nu poate fi primită, fiind contrară dispoziției constituționale respective.

Pe de altă parte, nici susținerea în sensul că dispozițiile art. 23 alin. (4) din Constituție au ca scop înlăturarea unor eventuale erori sau abuzuri ce pot apărea în faza nepublică a procesului penal, astfel cum s-a arătat în motivele de recurs ale Ministerului Public, nu este fondată. Potrivit art. 23 alin. (6) din Constituție, eliberarea celui arestat este obligatorie, dacă motivele ce au justificat luarea acestei măsuri au dispărut. Nici această dispoziție constituțională nu distinge între faza prealabilă judecării și faza judecării, astfel încât este abuzivă menținerea măsurii arestării în lipsa existenței, în continuare, a motivelor ce o justifică, în ambele faze ale procesului penal. Astfel încât interpretarea art. 23 alin. (4) din Constituție în sensul că scopul urmărit ar fi acela de a se preveni eventuale abuzuri numai în faza anterioară judecării, este contrară prevederilor constituționale sus-menționate. Atât procurorul, cât și judecătorul sunt obligați ca, din oficiu,

depășească limitele determinate de motivele ce o justifică, iar art. 23 alin. (4) din Constituție are alt scop, și anume de a limita la cel mult 30 de zile durata arestării, cu posibilitatea prelungirii ei în vederea asigurării condițiilor necesare bunei administrări a justiției.

În ce privește recursul inculpatului Dobre Ilie, se constată că motivele invocate privesc aplicarea legii, ceea ce este exclusiv de competența instanței de judecată, și nu probleme de constituționalitate, motiv pentru care argumentele invocate nu pot fi reținute.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 23 și al art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursurile declarate de Ministerul Public și inculpatul Dobre Ilie împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 60 din 25 mai 1994.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 15 februarie 1995.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului și se publică în Monitorul Oficial al României,

Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. dr. VASILE GIONEA

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind participarea Ministerului Cercetării și Tehnologiei la Salonul Internațional de Invenții de la Geneva

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă participarea Ministerului Cercetării și Tehnologiei la Salonul Internațional de Invenții de la Geneva, care va avea loc în perioada 31 martie — 9 aprilie 1995, și organizarea, sub egida acestui minister, a unui stand de invenții, în vederea promovării și valorificării celor mai semnificative invenții românești, asigurându-se protecția acestora în condițiile legii.

Art. 2. — Cheltuielile necesare participării la Salonul Internațional de Invenții de la Geneva, precum și organizării și funcționării standului pe perioada salonului, pentru ame-

najarea și dezafectarea acestuia, neacoperite de către sponsori sau agenții economici participanți, în limita sumei de 52.000 mii lei, se suportă, în condițiile legii, din bugetul Ministerului Cercetării și Tehnologiei pe anul 1995, capitolul 73.1 — Cheltuieli pentru cercetarea științifică de la buget, detaliate în anexă, care face parte din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Se aprobă virarea în avans a 25% din contravaloarea chiriei pentru spațiul de expunere contractat cu organizatorii salonului.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnată:

Ministrul cercetării și tehnologiei,
Doru Dumitru Palade

p. Ministru de stat, ministru în funcție,
Dan Măgalaș
secretar de stat

București, 17 martie 1995.

DEVIZ

privind participarea Ministerului Cercetării și Tehnologiei la cel de-al 23-lea Salon Internațional de Invenții ce va avea loc în perioada 28 martie — 10 aprilie 1995 la Geneva

Capitolul 1	
Cheltuieli în valută	S.F.
a) Cota-parte din contractul pentru închirierea spațiului de expunere	18.000
b) Alte cheltuieli pentru organizarea și desfășurarea salonului (închiriere aparatură audio-video-Tv.), mobilier (mese, scaune, dulapuri etc.), prestări de servicii utilitare (apă, energie, telefon etc.) cu decontare ulterioară	5.000
c) Asigurare stand (exponate) — suma ce se restituie la terminarea salonului	1.000
d) Cheltuieli pentru cazare, diurna pentru 3 persoane participante de la Ministerul Cercetării și Tehnologiei	6.000
<hr/>	
TOTAL CHELTUIELI ÎN VALUTĂ (S.F.):	30.000
	— mii lei —
Echivalentul în lei: 1.550 lei (1 S.F.) x 30.000	46.500
<hr/>	
Capitolul 2	
Cheltuieli în lei	— mii lei —
Cheltuieli de transport cu avionul și trenul București—Geneva și retur, 3 persoane din Ministerul Cercetării și Tehnologiei	5.000
Cheltuieli pentru: fanioane, suveniruri, pliante etc.	500
<hr/>	
Capitolul 3	
Alte cheltuieli, inclusiv de protocol (tratații zilnice, recepții, premii etc.), se vor suporta din sponsorizări.	
<hr/>	
TOTAL GENERAL:	52.000 mii lei

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 72/1994

În temeiul art. 8 din Legea nr. 83/1993,

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 72/1994 privind declararea produselor agricole de importanță națională, stabilirea primelor ce se acordă producătorilor agricoli, a organismelor de stat mandatate să le acorde, precum și a normelor de acordare, utilizare și control al acestora, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 19 octombrie 1994, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Pozițiile 3 și 4 din anexa nr. I la hotărâre vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Produsul	U.M.	Primă de la bugetul de stat — lei/U.M.—
„3.	Viței de la vaci și juninci însămânțate artificial:		
a)	viței obținuți de la vaci însămânțate artificial care nu sunt în controlul oficial al producției	capete	75.000
b)	viței obținuți de la vaci însămânțate artificial, aflate în controlul oficial al producției	capete	90.000
c)	viței obținuți de la juninci însămânțate artificial	capete	100.000
d)	viței obținuți de la juninci însămânțate artificial cu material seminal de la tauri atestați și aflați în posesia cărții descendente	capete	120.000
4.	Viței obținuți de la vaci și juninci prin montă cu reproducători atestați:		
a)	viței obținuți de la vaci montate natural cu tauri autorizați	capete	50.000
b)	viței obținuți de la vaci montate natural cu tauri autorizați	capete	70.000

2. Normele prevăzute în anexa nr. II la hotărâre se modifică în mod corespunzător punctului 1.

3. Alineatul 1 al articolului 3 din anexa nr. II la hotărâre se modifică și va avea următorul cuprins:

„Primele acordate de la bugetul de stat producătorilor agricoli pentru vițeei obținuți după data de 1 iulie 1994, de la vacile și junincile înșămânțate artificial sau prin montă cu reproducători atestați, sunt condiționate de păstrarea și creșterea produșilor până la vârsta de 6 luni, iar pentru cei preluați pentru testare de către societățile comerciale „Semtest“ — S.A., până la vârsta de 3 luni și confirmarea preluării de către aceste societăți comerciale.“

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și alimentației,
Valeriu Tabără

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Dan Mogoș,
secretar de stat

București, 17 martie 1995.
Nr. 158.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind stabilirea prețului minim garantat de achiziție la grâu pentru panificație din recolta anului 1995

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Prețul minim garantat de achiziție la grâu pentru panificație din recolta anului 1995 — inclusiv prima de 40 lei/kg de grâu — este de 240 lei/kg.

Condițiile de calitate de bază sunt cele prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 191/1991.

Prețul minim garantat de achiziție se majorează cu câte 1% pentru fiecare kilogram greutate hectolitrică în plus și fiecare procent de umiditate și corpuri străine în minus și se micșorează cu câte 1% pentru fiecare kilogram greutate hectolitrică în minus și fiecare procent de umiditate și corpuri străine în plus față de indicii calitativi de bază.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și alimentației,
Valeriu Tabără

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 17 martie 1995.
Nr. 159.



ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00–15,00, iar vinerea, între orele 8,00–13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia din Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1995, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele „Rodipet”, sunt următoarele:

Valoarea abonamentului contractat
în cursul anului 1995

	— lei —			
	Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	12.600	13.860	15.250	16.770
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	27.600	27.600	27.600	27.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	51.840	51.840	51.840	51.840
• MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	9.600	9.600	9.600	9.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	86.400	86.400	86.400	86.400
• COLECȚIA LEGISLAȚIA ROMÂNIEI	6.000	6.600	7.260	8.000
• COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	13.500	14.850	16.340	17.980

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1995, sunt următoarele:

Tarif pentru 1995
— lei —

1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a		
— pierderi de acte, de sigilii, ștampile, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anunț	5.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anunț	7.000
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anunț	12.000
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt	100
— anunț privind examenul de capacitate pentru magistrați	per cuvânt	100
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a		
— publicarea sentințelor judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anunț	55.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi	per anunț	30.000
— modificări de capital social, în temeiul H.G. nr. 26/1992	per anunț	6.000
— lista activelor scoase la licitație sau a societăților comerciale propuse pentru privatizare	per poziție	15.000
— acte adiționale, precum și alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege (somații, convocări, procese-verbale ale adunărilor generale, prospecte de emisiune, contracte de societate etc.)	per pagină manuscris	39.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană	1.900
— anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunț	9.000

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Punctul de contact pentru publicitate: Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul: Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.

